

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Eric Dolza.
Director General:
Josep Antoni Rosell Pujol

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.
Subdirector: Eric Guinart Mauri.
Gerent: Josep Segura.**Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garrica i Eva Arasa. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laila Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Lledo. **Publicitat:** Pilar Torrentfàlle, David Aurió, Xavier Farran i Nelly Dedea. **EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA**

Editorial

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

Cada cop queda menys maniobra

El clima polític està agafant un to inusual. Després de l'anunci –esperat però no assumit– d'ApC en relació a la seva ja negativa oficial a donar suport al Pressupost elaborat pel Govern per a l'any que ve, ahir va ser **Jaume Bartumeu** qui va iniciar el torn de rèplica i a continuació CR va exposar el seu posicionament davant d'una situació que està prenent un gir preocupant.

Portar les regnes del país a través de dotzenes parts, ara per ara, amb la conjuntura interna i externa, és un repte amb un desenllaç imprevisible. Es tracta de pura supervivència en un moment que requereix d'accions contundents. L'escenari que es planteja és tot el contrari del que clama el país, entès aquest com tots els ciutadans, desglossats com a empresaris o treballadors, però amb un objectiu compartit, com és la sortida de la crisi i el

creixement global. La bola s'està fent gran, els partits s'enroquen en les seves posicions i les declaracions encreuades prenen un to de crispació que no conviden precisament a una solució que permeti desencallar un bloqueig institucional que està a la cantonada.

Sense Pressupost no hi ha acció de Govern, i es paralitzen les inversions públiques, encara que si-

LES POSICIONS DEIXEN POC MARGE, PERÒ QUEDEN ENCARA OPCIONS

guin poques, per la falta de recursos, quan més fa falta a l'empresa privada. El 2010 és un any crucial. S'espera un informe de l'OCDE vital per al futur del país mentre les forces es malgasten amb batalles internes, i malauradament les perspectives econòmiques descarten una recuperació ràpida.

Hi ha qui recorda ara la crisi política amb les dificultats que va patir el gabinet d'**Oscar Ribas**, i hi ha qui dona per fet que la paràlisi institucional, i encara més les eleccions anticipades, no beneficia ningú i que es trobarà una sortida pactada a la crisi. És difícil aventurar el futur immediat quan les posicions per part de tothom estan tan tancades i sembla un torneig de resistència en espera que algú faci un moviment.

Bartumeu va descartar ahir uns comicis anticipats. ApC ja ha dit *no* al Pressupost, i CR ha presentat una esmena a la totalitat i treu legitimitat a la continuïtat d'un Executiu que no hagi aprovat els comptes de l'any que ve. Els reformistes veuen una comèdia carnavalesca en tot aquest afer i, si és així, tothom té un paper assignat. La realitat és que sense pressupost es paralitzen inversions xifrades en 50 milions d'euros, i la llei de la CASS queda en un interrogant.

Potser és el moment que cadascú redefiniixi quin és el seu paper, tenint en compte els interessos d'un país sumit en una greu crisi amb empresaris i treballadors reclamant accions i decisions, i no eleccions.